

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522010174
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8522010174.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2022, v trestnej veci proti ods. A. B. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1Nt/9/2022 zo dňa 12.09.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, t.č. ÚVTOS Leopoldov na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/14/2020.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený A. B., ihneď po jeho vyhlásení, do zápisnice o verejnom zasadnutí, sťažnosť, ktorá nebola ani následne odôvodnená.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného dôvodná nie je.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd považuje za potrebné najskôr konštatovať, že obnova konania predstavuje jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorý je možné povoliť voči právoplatnému rozhodnutiu len za naplnenia taxatívne zákonom vymedzených predpokladov upravených v § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré

by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, ale skúma sa len, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

V prejednávacom prípade podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že matka poškodenej mala mať vedomosť o tom, že jej iba 14-ročná dcéra má mať pohlavný styk s obžalovaným, pričom nijako nezakročila. Taktiež uviedol, že bol na neho robený nátlak a on o ničom nevedel, lebo bol opitý. Priznal sa pred políciou, lebo F. bola tehotná a on nemal už nijakú šancu. Pri schvaľovaní dohody o vine a treste sa priznal preto, lebo mu mama poškodenej povedala, že tak pôjde domov a bude žiť s jej dcérou, avšak tieto dve osoby ho iba chceli dostať do basy.

Sťažnostný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, pričom konštatuje, že v predmetnom prípade odsúdený neuvádza žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by boli spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

Súd prvého stupňa správne právne uzavrel, že odsúdeným tvrdené skutočnosti sú pre rozhodnutie o vine právne irelevantné, nakoľko vedomosť matky poškodenej o pohlavnom styku maloletej dcéry s odsúdeným, nemení nič na spáchaní trestného činu odsúdeným a taktiež ani tá skutočnosť, že sa mu poškodená núkala, ho nezavaruje trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Ani tvrdenie odsúdeného o existencii dohody medzi poškodenou a jej matkou, ktorou sa ho chceli zbaviť, nemá vplyv na skutočnosť, že odsúdený svojím konaním, za ktoré bol odsúdený Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/14/2020, naplnil všetky pojmové znaky zločinu sexuálneho zneužívania, v zmysle ktorého sa uvedeného trestného činu dopustí ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije.

Čo sa týka návrhu odsúdeného na vypočutie ďalších svedkov, ktorí mu majú dosvedčiť, že poškodená sama prišla za odsúdeným, k uvedenému sťažnostný súd konštatuje, že výpoveď takýchto svedkov sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi by nemohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. treste, ako je to uvedené v rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/14/2020. Odsúdeného usvedčuje zo spáchania skutku samotná poškodená, pričom jej výpoveď je v súlade s priznaním odsúdeného B. a v súlade s ďalšími zabezpečenými dôkazmi v prípravnom konaní. Ako bolo vyššie konštatované, aj v prípade, ak by svedkovia dosvedčili, že poškodená prišla za odsúdeným sama, uvedené by nemalo vplyv na trestnú zodpovednosť odsúdeného za spáchaný skutok. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na skutočnosť, že trestné konanie bolo ukončené vydaním rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, teda odsúdený sa k spáchaniu skutku priznal, a teda ani sa nedomáhal vykonania dokazovania na hlavnom pojednávaní. Aj toho času sa odsúdený ku skutku doznáva, nakoľko na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa dňa 12.09.2022 výslovne uviedol, že mal styk s F. B.. Skutočnosti ním tvrdené, teda že tento skutok bol spáchaný pod vplyvom alkoholu, ako aj to, že o ňom mala vedieť matka poškodenej, resp. že poškodená bola so svojou matkou dohodnutá, že odsúdeného dostanú do výkonu trestu, nie sú spôsobilé zmeniť výrok o vine alebo výrok o treste rozsudku, voči ktorému sa odsúdený domáha obnovy. Len na okraj sťažnostný súd konštatuje, že s námietkou odsúdeného, týkajúcou sa tej skutočnosti, že matka poškodenej, o spáchaní trestného činu vedela, sa už súdy vysporiadávali v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8Nt/8/2020.

Sťažnostný súd sa taktiež stotožnil aj s konštatovaním súdu prvého stupňa, že odsúdený účelovo podáva návrhy na obnovu konania, v ktorých pozmeňuje svoje tvrdenia s cieľom dosiahnuť povolenie obnovy konania, pričom v týchto návrhoch uvádza protichodné tvrdenia.

Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nie sú okolnosťami priamo súvisiacimi so skutkovou vetou odsudzujúceho rozsudku a tieto skutočnosti nevylučujú, že odsúdený spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej vete odsudzujúceho rozhodnutia. Ako už bolo

uvedené vyššie, aj prípadný nový dôkaz alebo nová skutočnosť musí byť kvalifikovaná, a teda spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia v pôvodnom konaní, nestačí len samotná existencia takéhoto dôkazu. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že navrhovateľom tvrdené skutočnosti nepredstavujú inštitút nových dôkazov, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, keďže svedkovia, ktorých odsúdny ani bližšie vo svojom návrhu nešpecifikoval, nemali mať vedomosť o tom, že by skutok nebol spáchaný odsúdeným, ale mali iba potvrdiť to, že poškodená sa mala odsúdenému sama núkať.

Rovnako sťažnostný súd konštatuje, že odsúdeným tvrdené skutočnosti nie sú spôsobilé zmeniť ani výrok o treste, nakoľko odsúdenému napriek tomu, že hrozil trest odňatia slobody s dolnou hranicou 6 rokov a 6 mesiacov, tento mu bol vzhľadom na uzatvorenie dohody o vine a treste uložený vo výmere 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, čo je takmer na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 39 ods.2 písm. d) Tr. zákona v spojení s § 39 ods.4 Tr. zákona, preto ani v tejto časti nebola obnova konania povolená.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu spisu krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa neobjavili žiadne také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní neboli konajúcim súdom známe a ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste, teda nemal za preukázané naplnenie podmienok stanovených ustanovením § 394 Tr. poriadku, nevyhnutných pre povolenie obnovy konania.

Na základe vyššie uvedených dôvodov teda krajský súd, nezistiac dôvody pre povolenie obnovy konania, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.